

Reality
show

LA GRANDÀRIA DE LA MENTIDA HA DE
SER DIRECTAMENT PROPORCIONAL
AL CÀRREC POLÍTIC QUE S'OCUPI

Leonard
Beard

L'orientació de la campanya del PSC

Animals polítics

Els socialistes criticarem les propostes dels altres, no les persones que les formulin

LAIA
Bonet

El prejudici és el principal enemic per al debat polític. Prejudicis respecte de les idees, de les persones, de les seves identitats o de les seves intencions. Aquesta visió empobreix la nostra política i la redueix a una percepció simplista sobre els protagonistes de l'acció política. Una percepció que, al seu torn, es retroalimenta en l'opinió pública amb un còctel de realitats i deformacions, del qual també són ingredients bàsics la ridiculització o la caricatura política.

Els prejudicis alimenten els estereotips i simplifiquen el coneixement real de les propostes polítiques, a l'estar absolutament condicionades per qui parla. El *qui* s'imposa massa vegades, sobre el *què*, és a dir, sobre la valoració del que explica. La política catalana és, al meu parer, encara molt presonera de determinats apriorismes.

Potser aquesta atribució de rols i de valors és la que explica que **Artur Mas** rebí una consideració benevolent bastant estesa respecte d'algunes de les seves afirmacions, malgrat que revelin tics preocupants. El cap de llista de Convergència i Unió, en unes desafortunades declaracions en la clausura d'un acte de la col·lecció, va arribar a afirmar, comentant algunes enquestes recents, que «s'havia d'anar amb compte amb els socialistes perquè eren animals ferits, i en conseqüència, encara eren perillosos». Considero que aquesta afirmació, concebrada i aplaudida per la seva audiència, reflecteix una concepció de la política, de la

rivalitat electoral i dels adversaris molt poc edificat èticament i estèticament. La caça no em sembla una imatge que il·lustri la concepció que la majoria dels demòcrates tenim de la política.

Hi deu haver qui digui que en una campanya electoral, que alguns ja han començat des de fa mesos, les piruetes i els excessos verbals formen part de la normalitat. Però també podria ser que reflectissin una concepció de la política basada en el privilegi, l'estatus i una distribució de rols i protagonismes de fonamentació més sociològica que estrictament política i democràtica. En aquest context, **Mas** només pot ser, evidentment, el caçador, i **José Montilla**, només l'animal, malgrat que ferit... I, per això mateix, perillós. Podria ser que, entretingut en tanta afició metafòrica, acabi com el caçador caçat.

HI HA UNA CERTA indulgència amb expressions que, en boca d'altres líders, aixecarien protestes d'indignació democràtica. Últimament, les metàfores del candidat de CiU transpiren una deriva gairebé messiànica, amb alguns símptomes de supèrbia. **Mas** parla de «terra arrasada» per referir-se a Catalunya en l'època del Govern del president **Montilla** (precisament en els mateixos dies en que vàiem horroritzats les conseqüències del brutal terratrèmol a Haití). Aquesta concepció de «jo o el desastre» només pot tenir dues explicacions possibles. Una potser és personal i psicològica. Però l'altra és política

Artur Mas va afirmar, en una desafortunada declaració, que els socialistes eren «perillosos» per ser «animals ferits»

ca i es fonamenta en la idea que res del que ha fet, fa i farà el president **Montilla** és prou legítim ni oportú o útil per al país. Els excessos de judici acaben sent prejudicis. I aquests, en política, revelen símptomes preocupants de déficits de cultura democràtica.

Els socialistes, i a proposta del nostre pròxim candidat, **José Montilla**, hem decidit desenvolupar un altre estil de campanya. No donarem lliçons d'amor per Catalunya, però tampoc les acceptarem de ningú. No desqualificarem els altres per la seva identitat; criticarem les seves propostes, no les persones que les formulin. No pretendrem tenir la veritat única, però tampoc creiem que tenim menys ADN catalanista que els altres, malgrat que se

l'atribuís, en una altra expressió desafortunada, el líder de l'oposició. No utilitzarem el rumor, la mentida, l'atac personal, la insídia o la manipulació. Defensarem una campanya d'arguments i de propostes, com afirma **Jaume Collboni**, el nostre director de campanya.

Estem convençuts que les victòries electorals es forgen en les victòries de les idees. Només les idees poden mobilitzar els vots. Volem debatre, debatre i debatre. Convençuts, com estem, que tenim el millor candidat i la millor oferta per al futur i el progrés de Catalunya, no ens obsessionarem en cap pretensió redemptorista, ni negarem als rivals la seva legitimitat, les seves bones intencions o la qualitat de moltes de les seves propostes.

CATALUNYA necessita una altra política. Més constructiva, més dirigida a fer propostes, més amable. No hi ha nació sense societat. I el catalanisme integrador que defensa el PSC només és possible amb una societat cohesionada en l'aspecte social; unida en els grans temes de país; vertebrada territorialment i fonamentada en la cultura, l'educació i la innovació. Amb la senyera per bandera i l'Estatut com a eix de la unitat política.

No som animals ferits, amb els quals desafortunadament ens va identificar **Artur Mas**. Espero que no es repeteixi. Seria bo que no ho digués i encara més que no ho pensés, però en això un no s'educa tan fàcilment. En l'única cosa en la qual té raó és que som «perillosos»; per a ell, és clar. Anem a totes, convençuts, animals i decidits. **Secretària de desenvolupament estatutari del PSC.**

Set x set

XAVIER
Moret

La crueltat dels pirates

Tornem dels viatges amb imatges que es resisteixen a ser esborrades de la memòria i amb una sèrie de preguntes que ens porten a voler saber-ne més. La visió de les abruptes costes de Krabi, al sud de Tailàndia, m'empeny a llegir *La vida de los piratas*, una compilació d'interessants textos bucaners. M'intriga, d'entrada, una cita de **Lowell**: «No hi ha res de més desesperadament monòton que el mar i ara ja no em sorprèn la crueltat dels pirates».

¿La monotonia del mar justifica la crueltat pirata? És probable, encara que és un fet que l'home contemporani es deixa atrapar cada vegada més per la monotonia, sense caure forçosament en la crueltat. De tota manera, en queda la fascinació que des de fa segles sentim pels pirates, uns fora de la llei idealitzats, temps enrere, com a símbols de la llibertat.

Enfront de la imatge idealitzada del pirata tenim, no obstant, la del pirata cruel. El francès **François l'Olonnais** (1635-1668) n'és un bon

Els filibusters ara han canviat el pegat a l'ull pel vestit d'executiu

exemple; en una incursió al Carib li va obrir el pit a un pobre espanyol i, com que no en tenia prou, llegeixo al llibre citat que «li va arrencar el cor i va començar a mossegar-lo i rosegant-lo amb les dents, com un llop afamat». iUf!

Giro full i m'assabento que els pirates penjaven pels testicles els seus enemics «i els deixaven així fins que queien a terra, un cop se'ls havien esquinçat els membres». Doble iuf!

Després de llegir totes aquestes gestes, confesso que sento que flaqueja la meua admiració pel pirata encantador de pota de fusta, pegat a l'ull, sabre desembeinat, rom a mansalva i lloro a l'espatlla, encara que sé que tan bon punt relllegeixi *L'illa del tresor* de **Steven-son** retrobaré els plaers de la vida pirata. I és que no hi ha res com la bona literatura per enaltir el pirata clàssic, especialment ara que els filibusters han canviat el pegat a l'ull pel vestit d'executiu i el cofre ple de monedes d'or per foscos comptes de diner negre a les illes Caiman. **≡**

GRUP ZETA

Fundador: ANTONIO ASENSIO PIZARRO. President: Antonio Asensio Mosbah. President de la Comissió Executiva: Juan Llopert Pérez. Director General: Conrado Carnal. Director Editorial i de Comunicació: Miguel Ángel Liso. Directors d'àrea: Premsa: Enrique Simarro. Comercial i Publicitat: Pablo San José. Llibres i Plantes d'impressió: Román de Vicente. Revistes: Marta Ariño. Recursos: David Casanovas. EDICIONES PRIMERA PLANA: Director General: Enrique Simarro. Directors: J. Garçon (comercial), D. Segura (màrqueting), M. Fañanás (r. externes), J. L. Busquets (tesoreria), J. Sicart (administració), L. M. Blasco (sistemes d'edició), K. Olivier (tecnologies), M. Moya (producció). Impressió: Gráficas de Prensa Diaria. Director: L. Miranda. Distribució: Logística de Medios Catalunya S.L. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009 Barcelona. T: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48. Publicitat: Zeta Gestión de Medios. Dir. gerent: P. San José. Director comercial: S. Germán. Consell de Cent, 425-427, 6a planta, 08009 Barcelona. T: 93 265 53 53. O'Donnell, 12. 28009 Madrid. T: 91 586 97 00.